

at man ved denne Skat vil drive Folk fra den dyrere og til Dels bedre Spiritus over til Brændevin. Naar der tales om bedre Spiritus, tænkes der vel paa Vin, men jeg antager ikke, at de, der drikke Vin, ville give sig til at drikke Brændevin. Overhovedet tror jeg ikke paa, at man ved denne Skat flytter Forbruget, det gør man i det hele vanskeligt ved disse Forbrugs-skatter.

I Regelen er det de moralske Argumenter, man hører, naar der er Tale om at lægge disse Skatter. Jeg ved mig fri for moralske Argumenter, naar jeg forelægger dette Forslag til Skat. Jeg forelægger det kun, fordi det, naar man vil gaa til den store Nedsættelse paa Toldloven, er nødvendigt at skaffe Indtægter andetsteds fra. Og det forekommer mig, at naar vi skulle søge mellem de indirekte Skatter et Sted, hvor der kan være Tale om at lægge noget mere paa, er den dyre Spiritus noget af det bedste, thi det er dog et Forbrug væsentlig hos de mere velhavende Klasser. Denne Skat er anslaaet til at indbringe 4 Mill. Kr. om Aaret.

Jeg kommer derefter til den sidste af de Love, som danne en Enhed, nemlig *Forslag til Lov om Arveafgift*. En Forhøjelse af denne og Tanken om at sætte Afgiften i Forbindelse med Toldloven er ikke noget, jeg har hittet paa. Det er noget, der har været Tale om mange Gange tidligere, og ærede Medlemmer ville erindre, at Føreren for en af de oppositionelle Grupper i dette Ting i Fjor stillede Forslag om Forhøjelse af Arveafgiften og det udtrykkelig med den Motivering, at man vilde lette mig Gennemførelsen af Toldreformen. Jeg udtalte allerede den Gang, at jeg var meget taknemmelig for, at man gav mig Anvisning paa de Midler, jeg skulde søge for at opnaa dette, og jeg har villig fulgt det Vink, som det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) gav mig. Under Forhandlingen den Gang var der fra alle Sider her Tilslutning til Tanken, vel at mærke til Tanken om en Forhøjelse, der skulde være progressiv saa vel i Henseende til Slægtskabsgrad som i Henseende til den arvede Lods Størrelse. Fra de fleste af Ordførerne for Partierne blev det udtalt, ligesom af Forslagsstilleren, at en saadan Forhøjelse burde sættes i Forbindelse med Toldloven. Jeg tror, et enkelt Medlem tog Afstand derfra og erklærede, at den burde bringe Statskassen ny Indtægt. Jeg har imidlertid fulgt, tør jeg sige, det store overvejende Flertal i dette Ting, naar jeg har taget Forhøjelsen

af Arveafgiften med som et af de Hjælpe-midler, der skulle til for at gennemføre Toldloven. Herved er jeg ogsaa i god Overensstemmelse med Lovgivningen i Europa.

Det blev omtalt allerede i Fjor, at man i England i 1894 har indført en Arvebeskatning, der indbringer ikke mindre end $6\frac{1}{4}$ Kr. pr. Individ, hvad der hos os vilde svare til $15\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Jeg beder erindret, at vor nuværende Arveafgift giver 1,3 Mill., saa at man vil se, der er et Spring. I Frankrig giver Arveafgiften 3 Kr. 50 Ø. pr. Individ, hvilket vilde svare til $8\frac{3}{4}$ Mill. Kr. her. I Tyskland blev der i sidste Rigsdagssamling som et Led i den store Reichs-Finanzreform, som er traadt i Kraft 1. August d. A., vedtaget en Arvebeskatning for Riget. Denne beskatter ikke Arv i lige Linie, altsaa fra Arvelader til Afkom og til Ægtefælle, ikke fordi det var Meningen, at denne Slags Arv overhovedet ikke skal beskattes, men man har vedtaget at tillade Enkeltstaterne at ordne og opkræve denne Skat, som de ville. Det tyske Rige har kun beskattet Arv i Sidelinien, men det saa stærkt, at denne Skat er anslaaet til at indbringe 1,20 Rmk. eller 1,06 Kr. pr. Individ, uagtet kun $\frac{1}{4}$ af al Arv falder i Sidelinien. Herhjemme har Arveskatten hidtil kun givet $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Nu ville ærede Medlemmer indrømme mig, at naar jeg skulde søge Hjælp hos Arveafgiften til en Gennemførelse af en virkelig Toldreform, kunde jeg ikke godt stille Kravet lavere, end at den forhøjede Afgift skulde give en forøget Indtægt af 2—3 Mill. Kr. Men som De ville se, maa man for at naa dette Beløb gaa til ret kraftige Sats. Arveafgiftsloven er anslaaet til at indbringe i alt $3\frac{5}{6}$ Mill., hvilket altsaa er en Merindtægt paa $2\frac{1}{2}$ Mill.

Jeg skal gaa over til at omtale, hvorledes man har foreslaaet at ordne Arveafgiften. For Øjeblikket have vi 3 Klasser, der svare henholdsvis 1, 4 og 7 pCt. i Arveafgift, for Fremtiden vil det blive saaledes, at vi faa 4 Klasser, og Begyndelsessatserne for hver Klasse blive henholdsvis 1, 4, 7 og 10 pCt., idet den 1. Klasse kun omfatter Arv fra Arvelader til Afkom og Ægtefælle, 2. Klasse Forældre og første Sidelinie, 3. Klasse Bedsteforældre og anden Sidelinie, 4. Klasse alle andre beslægtede og dem, der ikke ere beslægtede. Skalaen for første Sidelinie eller rettere Progressionen i Henseende til den arvede Lods Størrelse er da følgende: indtil 1,000 Kr. af enhver Arvelod svares 1 pCt. som hidtil. Af hvad